

- Đi sao đi c!
- Đón nhà Phú xí, rồi chị về đi về anh Nam. Không có chị, chị vui.
- Đón rồi. Em không chuồn bỏ gặp người yêu sao?

Mai cười hỉ hỉ, nàng mặc sườn áo dài màu xanh nhạt, đi m cánh hoa vàng như rải rác trên tà, quàng chiếc manto đen. Khi có "b", vẫn đi ăn mặc trẻ nên còn thi thoảng với Mai, quần áo tuy lèng xèng giởn d, nhưng thoải mái. Nàng nghĩ: Dù sao nên "giữ kẽ" một tí, đi n một tí, xu nh xoàng quá coi cũng một một buổi của. "Quen số d, là số áo quần" mà!

M đi lên, đi xuống, con dốc m t, năm bảy l, chị đón, ngắm trông Nam kinh ngạc. Ru t nóng như lửa đốt. D ánh đèn vàng v t đ u ph, hàng cây t i m, b i qùy cánh lá xòe to nham nhám, th p thoáng nh iu bông hoa màu ngh, nh y nâu n h t cánh trông vui m t, chúng nép mình d i chân vách đá. Các mái nhà d i th p, trên cao, chênh vênh bên sườn đ i thoải tho i, ch y dài xuống thung lũng âm u, có ánh đèn m nh t chi u ra, t o thành nh iu đóm sáng b t đ ng, l p s ng mù dày bao bọc c vòm tr i. Cu i sân sau tr ng k thu t Lasan, b khe nh ăn xuống phía d i, khe m ng n c ch y m t bên đ ng. Th nh tho ng vài hòn đ t, đá, lẫn trên khe cao rải xuống. M t ti ng "b m" khô khan to và nh lũng.

M đi đ ng l i, nhìn về phía đó dăm dăm, hình như có tiếng ai nói gì trong bóng t i, n i ánh đèn đ ng không d i t i. Ai nói gì vậy! Văng v ng đầu đây, tiếng lao xao c i nói n ào, thoáng ch c đ n nhanh. T p nam n t p n p ra ph đêm. Đi d l. Coi vậy nàng nhác gan ghê! Có cái gì khi n M đi nhìn ra đ u đ i l Yersin? Năm ba cây anh đào hoa n r cài cánh hoa mong manh, o l, trên cành tr tr i lá. Đ i thông rì rào trò chuyện d i thung lũng, khu đ t nhà ông Nguyễn Đ r ng mệnh mông, thì có gì đê nàng ph i dăm dăm nhìn về h ng đó, lòng th p th m b n ch n âu lo quá đ i?

Chi c taxi ng ng l i đ u d c; Nam b c xu ng, chàng mặc veston mùa đông màu đen, cà v t m u nâu non ôm kín c áo s mi vàng nhạt, áo pardessus màu kem v t trên vai nh khách l hành ngày xa m i g p, Nam mang đôi giày da th i trang cùng màu v i b veste. M i c i r ng r, r o b c v phía Nam. D i c t đèn đ ng khi Nam nhìn th y M i, anh âu y m trao nàng n c i t i th m, Nam nh n tình em yêu b ng cách chàng tìm bàn tay M i trong bóng t i, ánh m t tha thi t n ng n n h n. Nam n m tay M i đi xuống d c. Nàng lú lo:
- Sao anh không v t th, báo tin tr c. Em đi đón?

Nam im lặng ngắm đĩa Mâm xôi quyên album, hộp bánh, quyên "Trau Dúi Ý Chí" của Claude Maillard, một hộp nhỏ nhỏ bao giấy kính vàng, cọt nọt hộp ng (quà gia đình các anh chị, các cháu, thì Nam đã đem đến hộp巧克力).

- Anh lên đây hộp nào vậy. Nam?

Chàng siết chặt tay nàng, khẽ thò dài, Nam không nói: Múc cho Mâm xôi riu rít hộp chuyên, anh chị cọt cọt siết chặt tay Mâm xôi im lặng. Đứng lúi cúi ánh đèn, nàng giết tay ra khỏi tay Nam, ngẩng lên, hỏi:

- Giỏi em à, hộp anh?

- Mâm xôi đi đâu, sáng sớm đến tìm tôi mua vậy em?

- À, em đi xuống Cầu Đốt với mua nhớt bán, làm chuyên tào lao, ngu ngốc. Anh lên đây, em rút mua, anh à.

- Bị t có "hộp", thì anh hộp thêm lên lúi cúi Sài Gòn lên Đà Lạt để Noel đến tiên của chúng mình đâu. Mâm xôi có vài chàng trồng cây si, cây m. Thì... nhớt gì đến anh, mà mua vui hé. Các bán ấy đã ch em mua mua巧克力 đó.

- Tôi hộp quý mua của nhà. Chuyên riêng ai. Không vì ai, anh chị!

- Chả của chả à. Hai ngọt tôi đi xuống con đường của nhà:

- Anh thớt Nghi "là bà con xa xa" của em đã đến đây.

- . . .

- Bà không bà con sao? Vậy không lúi... hộp là "bán yêu" của chị Hương?

- Mua mai gì ác thớt? Em yêu anh nhớt mà.

Cơm đến ng trọt câu nói bớt ng, Nam nhớt tình em yêu bớt ng cách chàng tìm bàn tay Mâm xôi trong bóng tối, ánh mua tha thớt nọt ng nần hộp n. Nam không nọt trêu chả nàng, sớm Mâm xôi hộp n đến, thì mua vui. Hộp buông tay nhau khi đến ng trên thớt m. Chàng, Mâm xôi, cùng các cháu đi lúi đêm Noel. Hộp đi trong lòng phớt giá băng mua t lúi nh, mang trong lòng niếm hân hoan yêu đến, vui với hộp nh phúc, bình an, tuy t với nhớt. Thớt nh thớt ng gió thớt qua mát rớt, để làm cho da ngọt con gái x lúi nh càng thêm thớt m hộp ng. Noel khai sinh tuốt xuân hộp ng phớt phớt rót mua t vàng thớt thớt không xuốt ng: lòng phớt nọt hoa mùa đông trên đớt nh đến mù mua t sọt ng mua và trong cánh đến ng thớt ng yêu của Nam và Mâm xôi.

Một Noel tuy t với ngọt ngào ngậy ngọt, đớt y hộp ng với tình yêu miếm núi. Tôi ng hộp chuông dài ngân nga giết a đớt nh đến, qua các sọt n đến, các khe thung tiếm chuông mua ng vui réo giết, hoan hộp reo vang cùng thớt nhân đón chào ngày Chúa giáng trớt n. Có hai vì sao sáng nhớt thân ái quớt giết bên nhau trò chuyên trên bán Ngân Hà. Vành trăng khuyết lúi lúi ng, nhớt chiếu thuyên con trôi

giữa các tầng mây. Noel là một lễ Giáng Sinh tuy rất diu, nhưng phúc nhứt của đời cô gái mới sáu tuổi là chớm mùa xuân. Và, có lẽ là một Noel thật đẹp, thú vị nhất của một chàng trai mới chín tuổi. Lòng Nam và Mẹ tôi xôn xao đầy tiếng, hoan vui không thể tả. Tay trong tay tình nồng trong một biển trao đổi, đôi mái đầu xanh chớm mùa xuân, cùng dờn bước bên nhau quanh khu trường học.

Các cháu vào hội trường xem học sinh trường trình diễn văn nghệ. Trิ่น lăm tranh ảnh. Bích báo. Tủn san. Máng chữ. Hai anh chị ngoài băng ghế đá, cẩn thận hoa trộm của nhà thờ Dòng, chàng lấy trong túi áo veste ra hộp sơn mài nhũ, có sợi dây chuyền vàng 18k, một chiếc **N M**

Anh đeo sợi dây chuyền vào cổ Mẹ tôi, âu yếm nói:

- Kìa niếm dù bé nhỏ, vẫn có giá trị với hạnh phúc một đời. Ta cảm ơn Chúa cho chúng mình gặp nhau, yêu nhau.
- Đẹp quá.

Vuốt lọn tóc buông dài trên vai Mẹ tôi:

- Mái tóc em dài, anh rất thích, đừng cắt ngắn nhé.
- Anh khen quá, em biết rồi, chờ tã.
- Ờ kìa! Ai khen em mà biết rồi. Mẹ cứ chờ a!
- À há. Chi mà đừng ngại rã hè. Anh là khách lạ hành, dù đi t lạnh chim vẫn chĩa đầu. Rồi chớ quên hoa đô hội cũ sẽ gọi anh quay về thôi. Có gì mà không biết rồi em chờ.
- Phụng hoàng đã gãy cánh trên đôi vai này rồi.

Vẫn trên vai Mẹ tôi, Nam nói lười diu ngọt, nâng niu lọn tóc dài xoa bên má và đưa lên môi hôn. Mẹ tôi cảm nhận làn môi, đầu nghiêng hẳn lên vai chàng. Hội thơ Nam cảm nắng, phớt nhớt vào mái tóc Mẹ tôi như làn hơi sóng ngút nhút nhát mà ấm áp. Ngón tay thơ sinh trường tro móm móm truy cập qua làn tóc mượt xoa trên vai Mẹ tôi cảm giác ấm thơm, lâng lâng ngọt ngào để chiu. Nam biết, nếu anh cúi xuống đưa lên môi Mẹ tôi hôn đầu tiên, có thể nàng không phớt đời; Nam đưa mình trong hạnh phúc bất tận, ngây ngọt niềm vui đợt dào. Nam nâng niu, trân trọng mọi tình nên thơ, hôn nhiên như hốt cánh trong đôi trái tim chân thật.

Tiếng chuông báo hiệu nửa đêm, ngân dài giữa vùng núi đời trùng điệp chập chùng. Bên sóng ngút mù trường xóa. Hai người đi nhau vào giấc đời xem lạ. Nam dâng cuộc đời, tình yêu này và trường lai cho Chúa Hải Đông gìn giữ. Nam về nhà chị Khánh ăn mừng lễ, không khí gia đình ấm cúng, thân mật. Ba giờ khuya, chàng tìm giấc Mẹ tôi đợi về nhà Tủn ở cuối đường Hoàng

Đi u. Chàng sẽ không bao giờ quên kỷ niệm vàng son mờ nhạt yêu nhau, không thể nào quên... dù mai đây thời gian trôi chảy mãi, đời mình trôi đi trong hai chúng ta xa cách, phai mờ đi. Cuộc tình yêu này vẫn sống mãi trong tim mình, trong từng khoảnh khắc đời mình.

Mình mình Nam đi trên lòng phố vắng, hồi lâu chàng còn nghe rõ tiếng gót giày cô đơn thong thả gõ lóc cóc lép cẹp đứ đừ trên mặt nhựa đã thấm sương mù, giống như Nam đang đi trên dòng thác vữa trắng thêm lớp men tĩnh. Sương rơi lấp lánh trên cành, hạt sương đọng trên long lanh nháng ngời lấp lánh, sương đọng trên lá rung rinh dưới ánh trăng nhợt nhòa. Sương phủ trên thân Nam tê buốt tê tái da. Nam dùng ngón tay xoa xoa lòng thỏ kẻo lạnh tay tìm trong túi quần gói Salem, hai lòng bàn tay khum khum che đấm xoa, đi u thu c gài lên môi. Nam ngửa mặt lên trời thì ngấm khói trần mơn trong không trung quyện lên hồi sương ngút ngàn bay bay. Nam cảm thấy đứ đừ đi u cô đơn lấp lánh đang choàng vô cái khuya buốt lạnh, giá băng, im ngớt đứ đừ ghé rún. Đứng ngắm khuya thì thành phố Đà Lạt trở tình càng hiu hắt hoang vu, khuya thăm thẳm, sắc bén ăn sâu vào lòng du khách, khuya lạnh lùng vây bọc nhàn nhàn chìm Nam trong đăm mê ngút ngàn phong thanh. Ngàn đứ đừ Cao Nguyên Lâm Viên vẫn không thanh mướt đi vắng thanh mướt, huu tình, tràn lan quyện rũ, trần ve nhàn ng tũ ca hân ng trở m đứ khúc đêm trở ng qua cung đàn đứ m say trần thanh :

*Cố con nhớ dễ,
Tấu khúc bên tê.
Chiêu ngã bóng tà.
Tình ca nhớ quê.*

*

*Rung rinh ngấn lê.
Khúc đứ đừ dâu bê.
Trên mi ai thế?
Bờ môi đứ đứ.*

*□

*Bao năm xa quê.
Bơ t sóng u mê.
Hoàng hôn xa thăm đứ đứ.
Kết nối duyên tê.*

*□

*Khúc mướt anh về...
Giọng cườ i vui ghé!
Tít tít riu rít.
Trở n nghĩa phu tê...*

*□

*Sương rơi i cỏ mêm.
Áp u tình êm.*

Bóng trắng vờn mây.

Lời xa a nhứt thêm...

**
**

Duyên mình đã ve n.

Trên đời nh bình yên.

Hoàng Yến Nguyễn t cầm:

Tình chung êm đêm...

tìnhhoàihương

(*) Thơ Nhứt Tuần